

Skrivaredans

Dikt ur diktsamlingen Kriser och kransar av Birger Sjöberg

”Härmed sända vi Eder ytterligare
några omdömen...”
Åsiktsleverans.

Molniga måndag räckte mig kransen.
Självtro växte, blodet steg.
Kvittrande tisdag miste jag sansen,
veks för en ordstöt, släppte balansen.
Trött som en vaxbild i smälta neg...
Vaknade plundrad, stum och feg.

Löven, som rulla, rita i sanden
liten dödsdikt för sekund...
Virrig och vitnäst smög jag på stranden.
Strängen gav blåsa, blodade handen.
Väntande nya olyckspund –
nykrönt jag vart en torsdagsstund!

Solgudar goda! Ödslen med glansen!
Spelet klang och stämman kvad.
Ej jag förgäves trampar i dansen,
skrivaredans för skrivarekransen!
Tack för de svala, gröna blad!
Fri är jag åter, frank och glad!

Fredag blev vedag!
Bäst jag i segerdans raglar,
sträckes ur molnet en hand.
Dunderord haglar – fingrar och naglar
riva min krans, med dess virvlande band.
Skrift står med blixstaplar skriven:
”Ä r a m e d l ö g n ä r g i v e n!”
Stelnad jag stannade dansen.
Bleknade, teg...

Trofasta torsdag räckte mig kransen.
Självtro växte, blodet steg.
Fredag, min vedag, miste jag sansen.
Vaknade plundrad, stum och feg.